Zing

Herman van Veen

Op een avond om een uur of halluf elf
Liep ik wat te wandelen met mezelf
En de mensen van een nette nieuwe wijk
Zag ik zitten huis aan huis
Aan huis aan huis te kijk
Uitgeteld en uitgezakt en uitgepraat
En ik dacht: als nu de wereld eens vergaat
Is er niemand die het in de gaten heeft
Want ze zitten aan de beeldbuis vastgekleefd

De televisie staat nog aan
Maar de wereld is vergaan
Nu is het hier een poppenkraam
Met dooien achter het raam

Op een avond komt ons hele volkje om
Niet door kwik of door vergif of door de bom
Maar door een slaapdrank die een vreemde mogendheid
Over de beeldbuis en het avondblad verspreidt
Er is een dronk vol pessimisme in de maak
Opportunisme daaraan toegevoegd naar smaak
En wat cynisme, ja, een korreltje of drie
En wat racisme na een borreltje of drie

En als de wereld is vergaan
Dan blijft de televisie aan
Dan is het hier een poppenkraam
Met dooien achter het raam

Iedere woning is opeens een glazen kist
Waar men het leven en de liefde niet meer mist
Waar men geen plaat beluistert en geen boek meer leest
Waar slechts gemompeld wordt: ik ben al geweest
Daar is geen mens meer die nog ooit de straat opging
Daar is geen vreugde meer en geen bewondering
Daar is geen hartstocht meer en zelfs niet eens meer angst
Daar hangt het spreekwoord: dood zijn duurt het langst

En als de wereld is vergaan
Dan blijft de televisie aan
Dan is het hier een poppenkraam
Met dooien achter het raam
En als de wereld is vergaan
Dan blijft de televisie aan
Dan is het hier een poppenkraam
Met dooien achter het raam

Tištěno z pisnicky-akordy.cz

Sponzor: www.srovnavac.cz - vyberte si pojištění online!